

naar denne Kritik af Stofmængdens Art og Fordeling paa Skolens forskellige Trin rejses, maa det ikke glemmes, at Løven, foruden at have ændret de tidligere Krav i saa Henseende, har skrevet ogsaa et andet pædagogisk Formaal paa sin Fane, og det, tror jeg, ikke er det mindst betydningsfulde ved denne Lov. Den nye Lov har ændret hele Undervisningsmaaden. Der lægges nu mindre Vægt paa Ophobning af Kundskaber end paa Udviklingen af Disciplinens Interesse for at anvende Kundskaberne til at forstaa, hvad der sker og er sket i Verden. Jeg tør ikke sige, om man paa dette Omraade endnu har truffet den rette Form og den rette Grænse, det kan være omdisputabelt. Ordningen er jo ogsaa ganske ny — saa vidt jeg husker, blev det første Studenterhold efter denne Ordning dimitteret i 1910 eller 1911 —, og det fortjener dog i hvert Fald Overvejelse, om det vil være rigtigt, som der er udtalt Ønske om fra visse Hold, særlig indenfor Universitetet, at vende tilbage til den gamle Undervisningsmaade. Men ogsaa dette Spørgsmaal er saa omdisputabelt, at jeg ikke indser, at man kan faa det løst uden igennem et Udvalg af virkelig kyndige og dygtige Mænd. Jeg mener heller ikke, at man bør løse Spørgsmaalet alt for hurtigt. Jeg kan til Støtte for denne min Mening anføre, at der fra den højere Almenskoles Bestyreres Forening er sket Henvendelse til mig om ikke at gribe for hurtigt ind i disse Forhold, heller ikke i det Gymnasium, der er bygget op paa Mellemskolen eller Realskolen, men lade Skolemænd faa Lov til endnu i nogle faa Aar at prøve denne nye Form, inden man skrider til en virkelig Ændring. Hvis der bliver nedsat en Kommission, vil den jo heller ikke blive færdig det første eller det andet Aar.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed) ønskede mere Censur. Der er maaske nok sket en rigelig Begrænsning i Censuren. Den skete af Hensyn til Sparekommissionens Ønske. Men samtidig er der indført et saadant Eksamensgebyr, at det giver en ret pæn Indtægt. Det var muligt, at der kunde være Raad til administrativt at faa lidt mere Censur.

Derimod er jeg ikke ganske enig med det ærede Medlem i hans Omtale af Studenternes første Studieaar. Efter min Erfaring anvender Studenterne ikke dette Aar helt og holdent paa at tage Filosofikum. De fleste Studenter, i alt Fald af dem, jeg kender, giver sig straks i det første Aar i Færd med deres Fagstudium

samtidig med Filosofien. Men jeg vil ikke benægte, at der muligvis er noget i det ærede Medlems Kritik af Universitetets Forhold overfor de nye Studenter. Det er jo nok muligt, at der endnu ikke ved Undervisningen paa Universitetet er sket den nødvendige Afpassning efter det nye Studentermateriale, det efter den nye Skoleordning faar — det er maaske heller ikke saa let. Det er muligt, at man der er noget konservativ, og at man er tilbøjelig til, naar man ser, at Materialet, man faar, er af en anden Art, at drage den forhastede Slutning, at saa er det det samme, som at Materialet ogsaa er af en ringere Art.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Overlærerinstitutionen ved de højere Almenskoler er jeg enig med det ærede Medlem fra Aakirkeby i, at den nuværende Praksis er mindre heldig. Det burde ikke være saaledes, at man bliver Overlærer i Kraft af sin Anciennet, og den Gang Overlærerinstitutionen blev ordnet ved Lov, har det sikkert været Meningen — det blev ogsaa udtalt —, at Overlærestillingerne skulde være Stillinger, som man kunde byde de virkelig dygtige Lærere i Skolen, at det nærmest skulde være et Kvalitets- og ikke ligefrem et Anciennetsbegreb. Men det gælder naturligvis om at finde en Maade, hvorpaa man kunde komme bort fra den nuværende Praksis, som er ret fastgroet.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) ankede meget stærkt over det nye Karaktersystem, navnlig over den kongelige Anordning af 28. November 1911. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at det kan synes at være noget rigoristisk, at et enkelt Nul eller 1 i et Hovedfag medfører, at en Mand rejseres ved Eksamen, uanset hvordan hans Kvalifikation ellers er. Men jeg synes, det er lidt underligt, at det ærede Medlem i samme Aandedræt, hvor han klager over Kundskabsnihilisme, angriber den eneste administrative Forholdsregel, der er taget for, at unge Mennesker ikke alt for let skal kunne blive Studenter. Faldefag er ikke noget nyt. De har været kendt ved Almindelig Forberedelseseksamen, hvor man kræver et vist Pointantal, $17\frac{1}{3}$, i Dansk. Nu er saadanne altsaa ogsaa indførte ved Studentereksamen, i de skriftlige Fag, der maa betegnes som vedkommende Linies Hovedfag: for den klassisk-sproglige Retning skriftlig Latin, for den nysproglige Retning Engelsk og Tysk og for den ma-